

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 803

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 11 octombrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 389 din 6 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției	2-3	734.	— Hotărâre privind suplimentarea pe anul 2017 a sumei prevăzute ca justă despăgubire, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 67/2016 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Secțiunea 2A Ogra—Câmpia Turzii pe teritoriul localităților Bogata, Chetani, Cucerdea, Cuci, Iernut, Luduș și Ogra din județul Mureș și pe teritoriul localității Luna din județul Cluj din cadrul obiectivului de investiții de interes național «Autostrada Brașov—Târgu Mureș—Cluj—Oradea»”, precum și modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 67/2016
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
732. — Hotărâre pentru completarea art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 358/2016 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate, a organigramei, a parcului auto și a modului de utilizare a acestuia, precum și pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, precum și pentru schimbarea sediului Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate	4		5-7
733. — Hotărâre pentru modificarea pct. 3.1.3 și 3.2.1 din Strategia privind tranziția de la televiziunea analogică terestră la cea digitală terestră și implementarea serviciilor multimedia digitale la nivel național, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 403/2013	4-5		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		2.752.	— Ordin al ministrului finanțelor publice privind blocarea resurselor economice al cărei beneficiar real este o entitate listată, bunuri care se aflau pe nava cargo Han XIN (pavilion Panama)
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE			
		Decizia nr. 34 din 15 mai 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	8-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 389**

din 6 iunie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, excepție ridicată de Adrian Turcu în Dosarul nr. 4.060/120/2015 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.125D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii, în principal, de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece se critică aplicarea legii de către instanțele judecătorești și, în subsidiar, de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, deoarece dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor invocate din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.060/120/2015, **Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de apelantul-reclamant Adrian Turcu într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat de acesta împotriva unei sentințe civile a Tribunalului Dâmbovița, prin care s-a respins acțiunea formulată în contradictoriu cu Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Tribunalul Dâmbovița, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești și Ministerul Finanțelor Publice, acțiune prin care solicita obligarea părților la decontarea cheltuielilor medicale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 34 privind dreptul la sănătate și în art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, deoarece condițiile de acordare gratuită a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor se

stabilesc prin hotărâre a Guvernului. Or, dreptul la decontarea cheltuielilor medicale suportate de magistrați, care este clar consfințit prin Legea nr. 303/2004 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, este îngădit și chiar anulat prin Hotărârea Guvernului nr. 762/2010 privind condițiile de acordare, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru procurori, judecători, magistrați-asistenți, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și al parchetelor, dar și prin alte acte guvernamentale, care sunt acte administrative și nu reprezintă legi. În acest fel, este încălcat dreptul constituțional la sănătate, fiind lăsat la latitudinea unor autorități administrative. Practic, singura condiție impusă prin lege în vederea decontării cheltuielilor medicale o constituie deținerea calității de magistrat în sistemul asigurărilor sociale.

6. **Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, hotărârea Guvernului stabilind, în concret, modalitățile, condițiile și procedurile pe care beneficiarii trebuie să le respecte pentru a se încadra în facilitățile prevăzute de legiuitor.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că reglementarea domeniului sănătății publice face obiectul Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, iar sistemul asigurărilor sociale de sănătate reglementat de Legea nr. 95/2006 asigură tuturor asiguraților accesul la un pachet de servicii medicale (pachet de servicii medicale de bază), în temeiul contribuției pe care aceștia o plătesc la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, dispozițiile legii impunând participarea obligatorie la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru formarea fondului amintit, precum și principiul solidarității, care permite asigurarea unei minime asistențe medicale inclusiv pentru persoanele care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate. Pe de altă parte, sfera drepturilor reglementate de Legea nr. 95/2006 și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 este diferită, determinată fiind de subiecții acestor drepturi. Astfel, Legea nr. 95/2006 reglementează accesul tuturor asiguraților la un pachet de servicii medicale de bază minim, în scopul realizării obligației statului, prevăzută de art. 34 din Constituție, de a garanta dreptul la ocrotirea sănătății, în vreme ce Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 instituie un sistem prin intermediul căruia magistrații beneficiază de o serie de drepturi, suplimentar față de alți asigurați, recunoașterea acestor drepturi fiind opțiunea legiuitorului în considerarea statutului special al categoriei profesionale a magistraților. Prin art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 s-a consacrat beneficiul gratuit al asistenței medicale, medicamentelor și protezelor în

favorarea magistraților, cu condiția respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției pentru asigurările sociale de sănătate, prevăzându-se totodată că aceste drepturi nu au caracter salarial și nu se impozitează și că, în mod concret, condițiile de acordare gratuită a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Observă că, în realitate, autorul excepției este nemulțumit de una/unele dintre condițiile impuse prin Hotărârea Guvernului nr. 762/2010, fapt ce nu este de natură să afecteze constituționalitatea textului de lege criticat, legislația în vigoare oferind alte pârghii pentru soluționarea acestor aspecte.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 25 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 7 aprilie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, având următorul conținut: „*Condițiile de acordare gratuită a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului. Aceste drepturi nu au caracter salarial și nu se impozitează.*”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 34 privind dreptul la sănătate și în art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți,

deoarece condițiile de acordare gratuită a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 25 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți, în activitate sau pensionari, beneficiază în mod gratuit de asistență medicală, medicamente și proteze, în condițiile respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției pentru asigurările sociale de sănătate. În conformitate cu textul de lege criticat, condițiile de acordare gratuită a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului. Astfel, prin lege s-a instituit un drept magistraților, și anume acordarea gratuită de asistență medicală, medicamente și proteze. Curtea constată, însă, că acest drept prevăzut de lege nu reprezintă un drept fundamental al cetățeanului, ci reprezintă o favoare acordată magistraților, în considerarea statutului acestora.

15. Faptul că legiuitorul a prevăzut că, prin hotărâre a Guvernului, act normativ cu caracter inferior legii, vor fi prevăzute condițiile de acordare gratuită a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor nu poate conduce la încălcarea art. 34 din Constituție. Pentru garantarea dreptului la ocrotirea sănătății, consacrat de art. 34 din Constituție, statul este obligat să ia măsurile ce se impun pentru asigurarea igienei și a sănătății publice. Astfel, dreptul la ocrotirea sănătății, ca drept fundamental, garantat prin art. 34 din Constituție, nu poate avea semnificația acordării gratuite a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor.

16. În consecință, Curtea constată că dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale.

17. În final, Curtea reține că autorul excepției este nemulțumit, în realitate, de condițiile de acordare gratuită a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor, condiții impuse printr-o hotărâre a Guvernului. Or, hotărârile Guvernului se emit pentru organizarea executării legilor, iar împotriva acestora persoanele care se consideră vătămate au posibilitatea de a le ataca în justiție.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian Turcu în Dosarul nr. 4.060/120/2015 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 25 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 iunie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 358/2016 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate, a organigramei, a parcului auto și a modului de utilizare a acestuia, precum și pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, precum și pentru schimbarea sediului Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 1 alin. (2) și art. 16 alin. (3) din Legea nr. 318/2015 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — După alineatul (2) al articolului 3 din Hotărârea Guvernului nr. 358/2016 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate, a organigramei, a parcului auto și a modului de utilizare a acestuia, precum și pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 19 mai 2016, se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Autoturismele prevăzute la alin. (1) pot fi utilizate exclusiv în interes de serviciu de către personalul contractual angajat în acest scop. În situații excepționale, temeinic justificate, autoturismele prevăzute la alin. (1) pot fi utilizate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu și de către

funcționarii publici cu statut special detașați în funcția de inspector de urmărire și administrare bunuri, dacă aceștia își exprimă acordul în acest sens și îndeplinesc condițiile pentru a conduce autoturisme, în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, prevăzute de reglementările care le stabilesc drepturile și obligațiile.

(4) Autoturismele din parcul auto al Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate se repartizează prin decizie a directorului general al Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate.”

Art. II. — Sediul Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate se schimbă de la adresa: str. Apolodor nr. 17, sector 5, București, la următoarea adresă: bd. Regina Elisabeta nr. 3, etajele 3 și 5, sector 3, București.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
p. Ministrul justiției,
Sofia Mariana Moț,
secretar de stat
Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc
Ministrul finanțelor publice,
Ionuț Mișa

București, 5 octombrie 2017.
Nr. 732.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea pct. 3.1.3 și 3.2.1 din Strategia privind tranziția de la televiziunea analogică terestră la cea digitală terestră și implementarea serviciilor multimedia digitale la nivel național, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 403/2013

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Punctele 3.1.3 și 3.2.1 din Strategia privind tranziția de la televiziunea analogică terestră la cea digitală terestră și implementarea serviciilor multimedia digitale la nivel național, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 403/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 3 iulie 2013, se modifică și vor avea următorul cuprins:

„3.1.3. Pentru realizarea obiectivelor strategice prevăzute la pct. 2.1, 2.2, 2.3 și 2.7, un multiplex din cele 4 disponibile în banda UHF se va acorda cu impunerea unor condiții de acoperire teritorială și de populație, respectiv de preluare și transmisie «free to air», în condiții transparente, concurențiale și

nediscriminatorii, pentru posturile publice de televiziune, în conformitate cu prevederile Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare. Prin *free to air* se înțelege transmisia necriptată a programelor, respectiv recepția liberă a acestora.

3.2.1. Un multiplex digital național din cele 4 se va acorda, conform legii, prin procedură de selecție organizată de către ANCOM în condițiile specificate la pct. 3.1.3. Acest multiplex va funcționa în banda UHF, cu posibilitatea de transmitere a posturilor publice de televiziune după 17 iunie 2015, și va trebui să asigure o acoperire în recepție fixă de 90% din populație și 80% din teritoriu la 31 decembrie 2016.”

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Ministrul comunicațiilor și societății informaționale,
Lucian Șova
Ministrul culturii și identității naționale,
Lucian Romașcanu
Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu

București, 5 octombrie 2017.
Nr. 733.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea pe anul 2017 a sumei prevăzute ca justă despăgubire, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 67/2016 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Secțiunea 2A Ogra—Câmpia Turzii pe teritoriul localităților Bogata, Chețani, Cucerdea, Cuci, Iernut, Luduș și Ogra din județul Mureș și pe teritoriul localității Luna din județul Cluj din cadrul obiectivului de investiții de interes național «Autostrada Brașov—Târgu Mureș—Cluj—Oradea»”, precum și modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 67/2016

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (1), art. 8 alin. (3) și art. 11 alin. (7) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă suplimentarea pe anul 2017 a sumei prevăzute ca justă despăgubire pentru imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Secțiunea 2A Ogra—Câmpia Turzii pe teritoriul localităților Bogata, Chețani, Cucerdea, Cuci, Iernut, Luduș și Ogra din județul Mureș și pe teritoriul localității Luna din județul Cluj din cadrul obiectivului de investiții de interes național «Autostrada Brașov—Târgu Mureș—Cluj—Oradea»”, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 67/2016, cu suma totală de 156 mii lei, alocată de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, în conformitate cu Legea bugetului de stat pe anul 2017 nr. 6/2017, cu modificările și completările ulterioare, la capitolul 84.01 „Transporturi”, titlul 58 „Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile aferente Cadrelor financiare 2014—2020”, articolul 58.03 „Programe din Fondul de Coeziune” (FC).

(2) Se aprobă declanșarea procedurii de expropriere a imobilului proprietate privată — respectiv construcție — situat pe terenul supus exproprierei prin Hotărârea Guvernului nr. 67/2016, aflat la poziția nr. 48 din anexa nr. 2, cu corespondent la nr. crt. 6 din anexa la prezenta hotărâre, iar anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 67/2016 se completează în mod corespunzător.

(3) Suma prevăzută la alin. (1), în care se include și suma necesară justei despăgubiri pentru imobilul care face obiectul

exproprierei potrivit alin. (2), este aferentă despăgubirii, în condițiile legii, a unor imobile cuprinse în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 67/2016, respectiv nr. crt. 40, 41, 43, 46—49, 51, 214, 223, 624 și 926, în conformitate cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 67/2016 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Secțiunea 2A Ogra—Câmpia Turzii pe teritoriul localităților Bogata, Chețani, Cucerdea, Cuci, Iernut, Luduș și Ogra din județul Mureș și pe teritoriul localității Luna din județul Cluj din cadrul obiectivului de investiții de interes național «Autostrada Brașov—Târgu Mureș—Cluj—Oradea»”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2016, se modifică în sensul actualizării sumelor individuale aferente despăgubirilor pentru imobilele prevăzute la art. 1 alin. (2) și (3) cu suma suplimentată conform art. 1 alin. (1), în conformitate cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. 3. — Sumele individuale prevăzute la art. 1 alin. (1) se virează de către Ministerul Transporturilor, în termen de 30 de zile de la data solicitării acestora, într-un cont bancar deschis pe numele Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. la dispoziția proprietarilor de imobile, pentru

lucrarea de utilitate publică, în vederea despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 4. — Ministerul Transporturilor, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de

modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri, precum și de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acesteia.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
p. Ministrul transporturilor,
Ninel Cercel,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Ionuț Mișa

București, 5 octombrie 2017.
Nr. 734.

ANEXĂ

L I S T A

cuprinzând imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Secțiunea 2A Ogra—Câmpia Turzii pe teritoriul localităților Bogata, Chețani, Cucerdea, Cuci, Iernut, Luduș și Ogra din județul Mureș și pe teritoriul localității Luna din județul Cluj din cadrul obiectivului de investiții «Autostrada Brașov—Târgu Mureș—Cluj—Oradea»”, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor

Nr. crt.	Nr. crt. din Hotărârea Guvernului nr. 67/2016	Județ	Localitate	Nume și prenume proprietar	Categoria de folosință	Tarla	Parcela	Nr. cadastral	Suprafața totală (mp)	Suprafața de expropriat (mp)	Valoarea de despăgubire conform Legii nr. 255/2010 (lei)
1	40	Mureș	Bogata	Comuna Bogata	Curți construcții intravilan	16			438,00	359,00	1.400,10
					C1 (locuință) S = 20 mp						30.952,38
2	41	Mureș	Bogata	Doda Ioan	Intravilan arabil	16	1215		381,00	287,00	1.119,30
					Curți construcții intravilan	16	1216, 1217/1	531,00	367,00	1.431,30	
					C1 (locuință) S = 66 mp, C2 (anexă) = 12 mp					130.000,00	
3	43	Mureș	Bogata	Comuna Bogata	Curți construcții intravilan				3,00	3,00	11,70
					C1 (bazin captare apă) S = 3 mp					819,00	
4	46	Mureș	Bogata	Horvath I. Irina	Curți construcții intravilan	16	383		772,00	131,00	1.820,00
5	47	Mureș	Bogata	Lakatos Cornelia	Intravilan arabil	16		362	103,00	103,00	401,70
					Intravilan fâneață				51,00	51,00	198,90
					Curți construcții intravilan				366,00	366,00	1.427,40
				Lakatos Cornelia, Lorenzo Asnicar	C1 (locuință) S = 86 mp						133.095,24
6	48	Mureș	Bogata	Mursa Ioan Viorel	Curți construcții intravilan				473,00	473,00	1.844,70
					C1 (locuință) S = 55 mp				55,00	55,00	85.119,05
7	49	Mureș	Bogata	S.C. DISTRIGAZ-NORD — S.A. Târgu Mureș	Curți construcții intravilan	16		nr. topo 321/1	176,00	176,00	686,40
					C1 (locuință) S = 93 mp						35.982,14
					Intravilan arabil						175,00
8	51	Mureș	Bogata	Mihaltean Gh. Elena, Mihaltean Elena Silvia	Curți construcții intravilan				1.039,00	420,00	1.638,00
					C1 (locuință) S = 80 mp, C2 (anexă) S = 6 mp						123.809,52

Nr. crt.	Nr. crt. din Hotărârea Guvernului nr. 67/2016	Județ	Localitate	Nume și prenume proprietar	Categoria de folosință	Tarla	Parcela	Nr. cadastral	Suprafața totală (mp)	Suprafața de expropriat (mp)	Valoarea de despăgubire conform Legii nr. 255/2010 (lei)
9	214	Mureș	Chețani	Naghi Alexandru, Gergely Ileana	Arabil extravilan	74	2412/1/1/3		1.000,00	394,00	472,80
					Casa pompe S = 6 mp				6,00		1.794,00
10	223	Mureș	Chețani	S.C. MRB	Curți construcții intravilan				1.216,00	714,00	3.898,44
					C1 (sediu firmă + spațiu de locuit) S = 202 mp						331.760,00
					C2 (anexă) S = 16 mp					0,00	0,00
11	624	Mureș	Cuci	Marian I. Ioan, Marian Aurel	Intravilan arabil	45	264/2/B		3.800,00	1.283,00	7.005,18
					Construcție C1 (magazie cereale) = 169 mp					169,00	30.758,00
12	926	Mureș	Iernut	Kiss L. Margareta	Curți construcții extravilan	19	2558	50871	900,00	708,00	7.434,00
					C1 — casă S = 126 mp; C2 — anexă S = 28 mp, C3 — anexă S = 23 mp						229.320,00

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind blocarea resurselor economice al cărei beneficiar real este o entitate listată, bunuri care se aflau pe nava cargo Han XIN (pavilion Panama)

În temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile:

— Deciziei 2011/782/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 privind măsuri restrictive împotriva Siriei și de abrogare a Deciziei 2011/273/PESC;

— Regulamentului (UE) nr. 36/2012 al Consiliului din 18 ianuarie 2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 442/2011,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se dispune blocarea resurselor economice al cărei beneficiar real este o entitate listată, bunuri care se aflau pe nava cargo Han XIN (pavilion Panama) și care au fost reținute de către Agenția Națională de Administrare Fiscală — Biroul Vamal de Frontieră Constanța, conform Adeverinței de reținere a bunurilor nr. 0135295 din 16.09.2017.

Art. 2. — Prezentul ordin poate fi contestat potrivit procedurii prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

București, 11 octombrie 2017.
Nr. 2.752.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 34

din 15 mai 2017

Dosar nr. 4.106/1/2016

Judecător Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Judecător Doina Popescu	— pentru președintele delegat al Secției I civile
Judecător Rodica Dorin	— pentru președintele Secției a II-a civile
Judecător Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Nina Ecaterina Grigoraș	— judecător la Secția I civilă
Carmen Georgeta Negrilă	— judecător la Secția I civilă
Sorinela Alina Macavei	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Marian Budă	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Trănica Teau	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Lucia Paulina Brehar	— judecător la Secția a II-a civilă
Emanuel Albu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Claudia Marcela Canacheu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cezar Hîncu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Viorica Trestianu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Rodica Florica Voicu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 4.106/1/2016 este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale privind dezlegarea modului de interpretare a dispozițiilor art. 182 și art. 183 din Codul de procedură civilă, în sensul de a se stabili dacă acțiunea introdusă prin e-mail/fax, în ultima zi a termenului ce se socotește pe zile, după ora la care activitatea încetează la instanță, este socotită a fi făcută în termen.

După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, constatând că nu sunt chestiuni prealabile de discutat sau excepții de invocat, președintele completului, doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Prin încheierea de ședință de la 28 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 35.438/3/2016, Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare a dispozițiilor art. 182 și art. 183 din Codul de procedură civilă, în sensul de a se stabili dacă acțiunea introdusă prin e-mail/fax, în ultima zi a termenului ce se socotește pe zile, după ora la care activitatea încetează la instanță, este socotită a fi făcută în termen.

2. Cererea de pronunțare a hotărârii prealabile a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 19 decembrie 2016 cu nr. 4.106/1/2016.

II. Temeiul juridic al sesizării

3. Articolul 519 din Codul de procedură civilă stipulează următoarele:

„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

III. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

4. Codul de procedură civilă

Art. 182 alin. (1): „Termenul care se socotește pe zile, săptămâni, luni sau ani se împlinește la ora 24,00 a ultimei zile în care se poate îndeplini actul de procedură”.

Alin. (2): „Cu toate acestea, dacă este vorba de un act ce trebuie depus la instanță sau într-un alt loc, termenul se va împlini la ora la care activitatea încetează în acel loc în mod legal, dispozițiile art. 183 fiind aplicabile”.

Art. 183 alin. (1): „Actul de procedură depus înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare este socotit a fi făcut în termen”.

Alin. (2): „Actul depus de partea interesată înăuntrul termenului prevăzut de lege la unitatea militară ori la

administrația locului de deținere unde se află această parte este, de asemenea, considerat ca făcut în termen”.

Alin. (3): „În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută, după caz, de serviciul de curierat rapid, de serviciul specializat de comunicare, de unitatea militară sau de administrația locului de deținere, pe actul depus, servesc ca dovadă a datei depunerii actului de către partea interesată”.

IV. Expunerea succintă a procesului

5. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale cu nr. 35.438/3/2015, reclamantul A a solicitat, în contradictoriu cu pârâta B, ca instanța, prin hotărârea ce o va pronunța, să oblige pârâta să îi acorde grupa I de muncă, în procent de 100%, pentru activitatea desfășurată ca salariat al acesteia și să îi elibereze adeverință în acest sens.

6. Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, prin Sentința civilă nr. 3.848 din 12 aprilie 2016, a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei B și a respins ca fiind introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

7. Prin cererea de apel înregistrată pe rolul Curții de Apel București, Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, reclamantul a solicitat respingerea excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtei și trimiterea cauzei la prima instanță în vederea evocării fondului.

8. La termenul de judecată din 28 noiembrie 2016, din oficiu, Curtea de Apel București a invocat excepția tardivității apelului și a pus în discuție admisibilitatea și necesitatea sesizării instanței supreme cu pronunțarea unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept, legate de interpretarea dispozițiilor art. 182 și art. 183 din Codul de procedură civilă, în sensul de a se stabili dacă acțiunea introdusă prin e-mail/fax, în ultima zi a termenului ce se socotește pe zile, după ora la care activitatea încetează la instanță, este socotită a fi făcută în termen.

V. Motivele reținute de titularul sesizării care susțin admisibilitatea procedurii

9. Instanța de sesizare a apreciat ca fiind îndeplinite cerințele de admisibilitate a sesizării, conform art. 519 din Codul de procedură civilă, și anume:

1. existența unei cauze aflate în curs de judecată;
2. cauza să fie soluționată în ultimă instanță;
3. cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
4. ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;
5. chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

10. Primele trei condiții de admisibilitate sunt îndeplinite, întrucât litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată, curtea de apel investită cu soluționarea apelului urmează să soluționeze cauza în ultimă instanță, prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, este definitivă, iar cauza care face obiectul judecării se află în competența legală a unui complet de judecată al curții de apel investit să soluționeze pricina.

11. Când privește admisibilitatea sesizării din perspectiva celei de-a patra condiții privind ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, Curtea reține că procedura sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru

dezlegarea unor chestiuni de drept are o natură juridică *sui generis*, care se circumscrie unui incident procedural ivit în cursul procesului al cărui obiect îl constituie chestiunea de drept de care depinde soluționarea pe fond a cauzei.

12. În jurisprudența sa anterioară (Decizia nr. 1 din 18 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 20 ianuarie 2014, Decizia nr. 2 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 9 aprilie 2014, Decizia nr. 8 din 27 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 17 iunie 2015 etc.), Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut în mod constant că obiectul sesizării l-ar putea constitui atât o chestiune de drept material, cât și una de drept procedural dacă, prin consecințele pe care le produce, interpretarea și aplicarea normei de drept au aptitudinea să determine soluționarea pe fond a cauzei, rezolvarea raportului de drept dedus judecării.

13. De asemenea, prin Decizia nr. 9 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 26 mai 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă cererea de chemare în judecată și reprezentarea convențională a persoanei juridice în fața instanțelor de judecată nu se pot face prin mandatar persoană juridică, nici prin consilierul juridic sau avocatul acesteia din urmă, reținându-se că este îndeplinită condiția ca, de lămurirea acestei chestiuni de drept, să depindă soluționarea pe fond a cauzei, deoarece „modul în care ar urma să fie interpretat și aplicat textul de lege cu privire la care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile influențează și soluția pe fond a cererii deduse judecării”.

14. S-a învederat că excepția tardivității, ca și excepția lipsei dovezii calității de reprezentant reprezintă impedimente procesuale pentru judecarea pe fond a cauzei, având un efect final peremptoriu, motiv pentru care, pentru identitate de rațiune și având în vedere și jurisprudența anterioară a Înaltei Curți de Casație și Justiție, apreciază ca fiind îndeplinită și condiția ca, de lămurirea chestiunii de drept prezentate, să depindă soluționarea pe fond a cauzei. Această interpretare asigură atingerea scopului legii (*ratio legis*), respectiv asigurarea unei practici judiciare unitare.

15. În opinia Curții, chestiunea de drept identificată prezintă și caracter de noutate, fiind îndeplinită și ultima condiție, întrucât, asupra acesteia, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat prin niciunul dintre modurile prevăzute de lege, nu a făcut obiectul unui recurs în interesul legii și nici al unei cereri pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

16. Modalitatea de transmitere a cererilor de chemare în judecată prin mijlocele de comunicare e-mail/fax este un fenomen în continuă creștere, iar textele legale a căror interpretare se solicită pot primi mai multe interpretări diferite ce necesită lămurirea prin mecanismul hotărârii prealabile, pentru asigurarea dreptului de acces la instanță inclus în dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

17. De asemenea reprezintă un element de noutate în procedura civilă distincția instituită de legiuitor (art. 182 din Codul de procedură civilă), din punctul de vedere al împlinirii termenelor procedurale, între actele de procedură ce nu trebuie depuse, în mod necesar, la instanță [alin. (1)] și actele ce trebuie depuse, în mod obligatoriu, la instanța de judecată sau în alt loc [alin. (2)]. În același sens reprezintă un element de noutate noțiunea de serviciu specializat de comunicare inclusă în art. 183 din Codul de procedură civilă.

18. Se mai arată, în acest context, utilitatea sesizării instanței supreme și din perspectiva opiniilor divergente exprimate în materie, prin soluții de practică judiciară, fără să se poată constata cristalizarea unei jurisprudențe suficient articulate în vreunul din sensuri, cât să lipsească de obiect și efect real, util, prezenta sesizare.

19. Se menționează ca jurisprudență relevantă la nivelul secției Decizia civilă nr. 1.219/87/2015, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 43.658/3/2014/a1 și Decizia civilă nr. 1.249/09.03.2016, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 1.219/87/2015.

20. Într-o primă opinie exprimată în cadrul Deciziei nr. 1.219/87/2015, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 43.658/3/2014/a1 s-a apreciat că: „dispozițiile art. 183 alin. (1) din Codul de procedură civilă se interpretează în sensul că actul de procedură depus la un serviciu specializat de comunicare este socotit a fi făcut în termen, indiferent de data înregistrării cererii la instanță, cu condiția să fie transmis, conform înregistrării cu data transmiterii prin fax, până la data la care activitatea încetează în mod legal la instanță, cu respectarea art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

21. De aceea, cererea transmisă prin fax de apelant, în ultima zi a termenului, dar după închiderea programului de lucru la instanță, a fost în mod corect apreciată ca fiind tardivă”.

22. Prin cea de-a doua opinie exprimată în cadrul Deciziei civile nr. 1.249/09.03.2016, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 1.219/87/2015, s-a arătat că: „Art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă condiționează depunerea actului de programul de lucru al instanței, scopul legiuitorului fiind evident de obținere a datei certe în condițiile art. 93 alin. (5) enunțat anterior. Dacă în privința actelor depuse prin poștă, servicii specializate de curierat, unități militare sau locuri de deținere, data certă se obține prin eliberarea recipisei, a înregistrării sau atestării făcute pe actul depus de către serviciul specializat sau unitățile menționate, în cazul actelor depuse de parte personal, prin fax sau e-mail data certă se obține doar prin aplicarea ștampilei de intrare a instanței și nu prin data înregistrării faxului sau e-mailului”.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată

23. Opinia exprimată de instanța de sesizare este în sensul că cererea de chemare în judecată este socotită ca fiind formulată în termen dacă a fost transmisă prin fax sau prin e-mail până la data la care activitatea încetează în mod legal la instanță, cu respectarea art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

24. Potrivit art. 89 alin. (1) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.375/2015, cu modificările ulterioare, denumit în continuare *Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești*, „Programul de lucru al instanțelor este de 8 ore zilnic, timp de 5 zile pe săptămână; programul începe, de regulă, la ora 8,00 și se încheie la ora 16,00”.

25. Conform art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, dacă este vorba de un act ce trebuie depus la instanță, cum este și cererea transmisă prin fax/e-mail, termenul se va împlini la ora la care activitatea încetează la instanță în mod legal (respectiv la ora 16,00). În toate cazurile se va lua în considerare ca dovadă a datei depunerii actului data înscrisă pe cererea de fax/e-mail ca dată de transmitere, aceasta fiind înregistrarea

făcută de serviciul specializat de comunicare, conform dispozițiilor art. 183 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

26. Prin urmare, nu interesează data când se aplică viza de înregistrare la instanță, ci se verifică ca faxul/e-mailul să fie transmis în ultima zi a termenului, însă până la data terminării programului de lucru al instanței.

27. Acesta este și sensul dat de dispozițiile art. 183 alin. (1) din Codul de procedură civilă care prevăd că actul de procedură depus înăuntrul termenului prevăzut de lege [deci cu respectarea dispozițiilor art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă] prin scrisoare recomandată, la oficiul poștal, sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare este socotit a fi făcut în termen.

28. Transmiterea unei cereri prin fax sau prin poștă electronică se asimilează cu depunerea cererii personal de parte, în ambele situații, existând obligația ca depunerea cererii să se realizeze la instanță, până la ora la care activitatea încetează în mod legal.

29. Concluzionând, dispozițiile art. 183 alin. (1) din Codul de procedură civilă se interpretează în sensul că actul de procedură depus prin fax sau prin e-mail este socotit a fi făcut în termen, indiferent de data înregistrării cererii la instanță, cu condiția să fie transmis, conform înregistrării cu data transmiterii prin fax, până la data la care activitatea încetează în mod legal la instanță, cu respectarea art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

30. Teza potrivit căreia cererea poate fi depusă prin fax sau prin e-mail până la ora 24,00 a ultimei zile a termenului, potrivit art. 182 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nu ține seama de faptul că acțiunea este un act ce trebuie depus la instanță, fiind deci aplicabil art. 182 alin. (2) din actul normativ anterior menționat.

31. Susținerea potrivit căreia data înregistrării cererii transmise prin fax/e-mail este data certă rezultată prin aplicarea vizei de înregistrare lipsește de efecte dispozițiile art. 183 alin. (3) din Codul de procedură civilă ce reglementează ca dovadă a depunerii actului: „înregistrarea făcută de serviciul specializat de comunicare”.

32. Este adevărat că, potrivit art. 94 alin. (1) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, „actele de sesizare a instanței depuse personal sau prin reprezentant, sosite prin poștă, curier ori fax sau în orice alt mod prevăzut de lege, se depun la registratură, unde, în aceeași zi, după stabilirea obiectului cauzei, primesc, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, dată certă și număr din aplicația ECRIS”, însă nu se poate aprecia ca dovadă a depunerii cererii data certă, deoarece se opun dispozițiile art. 183 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în măsura în care se apreciază că prin *serviciu specializat de comunicare* se înțelege și transmiterea cererii prin fax/e-mail.

33. Având în vedere situația particulară a transmiterii cererii prin fax/e-mail, în sensul că înregistrarea făcută de serviciul specializat de comunicare prin fax/e-mail se referă la două momente, cel al transmiterii actului și cel al primirii actului la instanță, instanța apreciază că dovada depunerii actului o reprezintă data transmiterii actului, independent de momentul la care faxul/e-mailul este efectiv primit la instanță, aceasta deoarece art. 183 alin. (1) din Codul de procedură civilă se referă la actul de procedură „depus”.

34. Această interpretare a textelor legale face diferențiere între cererea trimisă prin serviciul poștal și care poate fi depusă la serviciul poștal până la ora 24,00 a ultimei zile a termenului și cererea transmisă prin fax/e-mail ce trebuie transmisă numai până la ora la care activitatea încetează în mod legal la instanță, distincția rezultând din prevederile art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

VII. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

35. Punctul de vedere al apelantului reclamant a fost în sensul că cererea de chemare în judecată este socotită a fi făcută în termen potrivit art. 182 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă cererea a fost transmisă prin e-mail sau prin fax până la ora 24,00 a ultimei zile în care se poate îndeplini actul.

36. Intimata pârâtă nu a exprimat un punct de vedere.

VIII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

37. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 2.580/C/4675/III-5/2016 din 13 ianuarie 2017, a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu s-a verificat și nu se verifică practică judiciară în problema de drept care formează obiectul sesizării Curții de Apel București.

38. Din analiza punctelor de vedere și a hotărârilor judecătorești transmise de Curțile de Apel s-au identificat două orientări jurisprudențiale, după cum urmează :

39. *Într-o primă opinie, majoritară*, s-a apreciat că acțiunea introdusă prin e-mail/fax, în ultima zi a termenului ce se socotește pe zile, după ora la care activitatea încetează la instanță, nu este socotită a fi făcută în termen.

40. În exprimarea acestei opinii s-a avut în vedere faptul că, potrivit art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, dacă este vorba de un act ce trebuie depus la instanță sau într-un alt loc, termenul se va împlini la ora la care activitatea încetează în acel loc în mod legal, iar dispozițiile art. 183 din Codul de procedură civilă conduc la concluzia că pentru a se îndeplini actul de procedură predarea acestuia trebuie să se conformeze programelor de lucru ale instituțiilor prevăzute la art. 183 din Codul de procedură civilă.

41. Prin urmare, dacă prin nerespectarea programului de lucru s-a ajuns la depășirea termenului imperativ, intervine decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

42. Cu privire însă la cererile introduse prin e-mail/fax în afara programului de lucru al instanței (8,00—16,00 conform art. 89 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești), în condițiile prevăzute de dispozițiile art. 94 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești există doar posibilitatea înregistrării acestora în ziua de lucru următoare.

43. S-a avut în vedere și Decizia Curții Constituționale nr. 605 din 22 septembrie 2016 potrivit căreia trimiterea actelor de procedură prin fax sau poștă electronică a fost asimilată depunerii personale la instanță, iar, pentru a exista certitudinea recepționării în termenul legal al acestora de către instanța de judecată, în condițiile Codului de procedură civilă, trebuie să se adreseze instanței, în termen și până la închiderea programului de lucru.

44. De asemenea s-a arătat că, întrucât, ca orice normă specială, dispozițiile art. 183 din Codul de procedură civilă nu pot fi aplicate prin analogie, actul de procedură transmis prin fax/e-mail va fi considerat ca fiind săvârșit în termen doar dacă data la care a fost înregistrat la instanță — iar nu data trimiterii efectuate prin asemenea mijloace de comunicare — se situează înainte de împlinirea termenului, interpretare exprimată și în doctrina de specialitate. Întrucât programul de lucru se încheie la ora 16,00, cererile trimise prin fax/e-mail vor primi dată certă abia a doua zi, astfel încât ele sunt considerate tardive.

45. S-a considerat că, prin această interpretare, se asigură o aplicare egală și nediscriminatorie a dispozițiilor legale față de toți justițiabilii (*ubi eadem est ratio, eadem lex esse debet* sau *ubi eadem est ratio, ibi eadem solutio esse debet*).

46. Totodată, la adoptarea acestor soluții s-a avut în vedere faptul că și vechiul Cod de procedură civilă recunoaște posibilitatea comunicării actelor de procedură prin mijloace alternative, în măsura în care este asigurată cerința asigurării

transmiterii textului și a confirmării primirii acestuia, din dispozițiile art. 104 din vechiul Cod de procedură civilă rezultând implicit faptul că actul trebuie depus în timpul programului de lucru al instituției la care este depus, fiind evident în ceea ce privește actele de procedură trimise prin poștă, singurele menționate expres, că acestea nu pot fi depuse în afara programului de lucru al oficiului poștal.

47. Au fost considerate relevante în acest sens și prevederile art. 94 alin. (1) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești prin care se arată că: „Actele de sesizare a instanței, depuse personal sau prin reprezentant, sosite prin poștă, curier ori fax sau în orice alt mod prevăzut de lege, se depun la registratură, unde, în aceeași zi, după stabilirea obiectului cauzei, primesc, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, dată certă și număr din aplicația ECRIS”.

48. De asemenea s-a avut în vedere că deși se permite părții să trimită actul de procedură prin poștă electronică sau fax, ceea ce înseamnă că partea poate face acest lucru oricând în decursul celor 24 de ore ale unei zile, dacă actul nu este trimis în programul de lucru al instanței, acesta va fi înregistrat abia ziua următoare, considerându-se depus în ziua înregistrării, și nu în aceea a trimiterii.

49. S-a apreciat că această concluzie rezultă din art. 182 alin. (2), care vorbește despre depunerea actului în interiorul programului de lucru, referirea la art. 183 însemnând că dacă partea nu a reușit să se încadreze în programul de lucru al instanței, ea poate apela la serviciile poștei sau ale unui serviciu de curierat rapid, dacă dorește ca manifestarea sa de voință în sensul efectuării actului de procedură să fie avută în vedere ca fiind făcută în ziua respectivă.

50. *Într-o a doua opinie, minoritară*, s-a considerat că acțiunile/căile de atac trimise prin e-mail/fax în ultima zi a termenului ce se socotește pe zile libere după ora la care activitatea a încetat la instanță se consideră ca fiind formulate în termen, în considerarea următoarelor argumente:

51. S-a apreciat că, prin raportare la textul legal, noțiunea de „depus” ar exclude situația transmiterii prin fax sau e-mail a manifestării de voință a subiectului de drept. Rațiunea instituirii obligației de depunere a actelor până la momentul închiderii programului de lucru constă în posibilitatea subiectului de drept de a intra în posesia unei dovezi materiale. Prin specificul transmiterii prin fax sau e-mail a actului, subiectului de drept i se creează automat o dovadă digitală a manifestării voinței sale care până la proba contrară poate fi prezentată înaintea instanței de judecată și este aptă de a produce efecte juridice. Alin. (2) al art. 182 din Codul de procedură civilă instituie o obligație suplimentară în sarcina subiecților de drept care nu poate fi interpretată prin analogie și, implicit, extinsă și asupra situațiilor de transmitere prin fax sau e-mail.

52. Astfel, conform dispozițiilor art. 182 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul care se socotește pe zile, săptămâni, luni sau ani se împlinește la ora 24,00 a ultimei zile în care se poate îndeplini actul de procedură.

53. Cu toate acestea, prevederile alin. (2) al aceluiași articol statuează că, atunci când este vorba despre un act ce trebuie depus la instanță sau într-un alt loc, termenul se va împlini la ora la care activitatea încetează în mod legal, dispozițiile art. 183, ce reglementează situația actelor depuse la poștă, servicii de curierat, unități militare sau locuri de deținere, fiind aplicabile.

54. Apelul nu este „un act care trebuia depus la instanță” conform dispozițiilor menționate, astfel că nu se impunea depunerea lui înainte de expirarea programului instanței, respectiv înainte de ora 16,00, ca o excepție de la dispozițiile art. 182 alin. (1), între cele două texte de lege existând în mod evident o lipsă de coerență legislativă, întrucât ambele se referă la „acte ce trebuie depuse în instanță”.

55. Pe de altă parte, ora 16,00 ca oră la „care activitatea încetează” în instanță nu poate fi reținută, întrucât este lipsită de temei legal și nu trebuie confundată cu activitatea personalului care deservește instanța.

56. În acest context au fost menționate și dispozițiile art. 149 alin. (4), art. 154 alin. (6), respectiv cele ale art. 241 alin. (3) din Codul de procedură civilă, conform cărora comunicarea actelor de procedură se poate face și prin poșta electronică, precum și cele ale art. 199 alin. (1) din același act normativ, care prevăd că: „Cererea de chemare în judecată, depusă personal sau prin reprezentant, sosită prin poștă, curier, fax sau scanată și transmisă prin poștă electronică ori prin înscris în formă electronică, se înregistrează și primește dată certă prin aplicarea ștampilei de intrare”.

57. La rândul lor, dispozițiile art. 94 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești prevăd că actele de sesizare a instanței depuse personal sau prin reprezentant, sosite prin poștă, curier ori fax sau în orice alt mod prevăzut de lege, se depun la registratură, unde, în aceeași zi, după stabilirea obiectului cauzei, primesc, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, dată certă și număr din aplicația ECRIS.

58. De asemenea, art. 471 alin. (3) din Codul de procedură civilă stipulează că, „în cazul în care cererea de apel nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege, președintele instanței sau persoana desemnată de acesta care primește cererea de apel va stabili lipsurile și îi va cere apelantului să completeze sau să modifice cererea de îndată, dacă este prezent și este posibil, ori în scris, dacă apelul a fost trimis prin poștă, fax, poștă electronică sau curier”.

59. Lipsa oricăror mențiuni la comunicarea actelor de procedură de către părți prin fax ori poștă electronică se explică prin faptul că data și ora emiterii unor astfel de mijloace de comunicare sunt specificate pe înscris în cazul faxului, respectiv păstrate în e-mail în cazul comunicării prin poșta electronică, astfel că nu se impune o mențiune specială în acest sens.

60. Situația este diferită doar în ceea ce privește modalitățile de comunicare a actelor de procedură menționate în dispozițiile art. 183 din Codul de procedură civilă, unde legiuitorul a considerat că este necesar să precizeze în ceea ce privește condițiile pe care trebuie să le îndeplinească actul de procedură depus prin poștă, servicii specializate de curierat, unități militare sau locuri de deținere, pentru a putea fi socotit în termen.

61. Întrucât legiuitorul a prevăzut că un act poate fi depus în instanță prin poștă, fax, poștă electronică sau servicii de curierat, se apreciază că, în lipsa unei distincții exprese din partea legiuitorului în sensul că unora li se aplică dispozițiile art. 182 alin. (1) din Codul de procedură civilă, iar altora, dispozițiile art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, o astfel de interpretare adaugă la lege și creează o situație discriminatorie între persoane aflate în situații similare ori cel puțin comparabile, nesocotind dispozițiile art. 6 și art. 8 din Codul de procedură civilă.

62. În consecință, s-a apreciat că dispozițiile art. 182 alin. (1) se aplică tuturor actelor comunicate prin oricare dintre modalitățile prevăzute de legiuitor: poștă, poștă electronică, fax, curierat, astfel că actul de sesizare al instanței, depus prin e-mail/fax, în ultima zi a termenului ce se socotește pe zile, după ora 16,00, este considerat a fi făcut în termen.

IX. Opinia doctrinei

63. În emiterea opiniei de specialitate solicitate în cadrul prezentei sesizări, Universitatea „Nicolae Titulescu” din București — Facultatea de Drept s-a apreciat că, în interpretarea dispozițiilor art. 182 și art. 183 din Codul de procedură civilă, acțiunea introdusă pe e-mail/fax, în ultima zi a termenului care se socotește pe zile, după ora la care activitatea încetează la instanță, nu este socotită a fi făcută în termen.

64. Opinia Institutului Național al Magistraturii asupra problemei de drept relevată este aceea că actul de procedură expediat instanței judecătorești prin poștă electronică sau fax va fi considerat în termen dacă ora faxului sau a mesajului electronic se situează înainte de ora 16,00, oră la care încetează activitatea instanței în mod legal, potrivit dispozițiilor art. 89 alin. (1) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, cu argumentarea potrivit căreia reperul pentru stabilirea orei de încetare a activității instanței trebuie să fie unul comun tuturor instanțelor judecătorești, respectiv ora 16,00, la care încetează programul de lucru, iar art. 183 din Codul de procedură civilă nu privește trimiterea actului de procedură prin e-mail sau prin fax, ci exclusiv prin modalitățile expres enumerate de acest text legal, neexistând nicio rațiune pentru ca o astfel de transmitere să fie inclusă între cazurile prevăzute de art. 183 din Codul de procedură civilă, care presupun un interval de timp mai mare între data depunerii actului de procedură și data înregistrării acestuia.

65. În punctul de vedere exprimat de Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași — Facultatea de Drept s-au exprimat două opinii:

— prima în sensul că acțiunea introdusă prin e-mail/fax, în ultima zi a termenului ce se socotește pe zile, după ora la care activitatea încetează la instanță, este socotită a fi făcută în termen, deoarece transmiterea prin fax sau prin poștă electronică nu presupune un interval de timp de ordinul zilelor și nici chiar al orelor, neexistând nicio rațiune de a fi asimilată sau inclusă între cazurile prevăzute de art. 183 din Codul de procedură civilă, care presupun un interval de timp mai mare între data depunerii actului și data înregistrării la instanță, aceasta din urmă fiind data transmiterii/recepționării actului prin fax/e-mail către instanță, apreciindu-se că actul este depus în termen dacă este transmis până la ora 24,00 a ultimei zile în care actul putea fi îndeplinit, aplicându-se strict regula înscrisă în art. 182 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fără a se recurge la coroborarea cu prevederile art. 183 din același act normativ;

— a doua în sensul că o cerere transmisă prin fax/e-mail, în ultima zi a termenului ce se socotește pe zile, după ora la care activitatea încetează la instanță, este tardivă, considerându-se că lipsa menționării faxului/e-mailului în conținutul art. 183 din Codul de procedură civilă s-ar explica prin faptul că sunt singurele mijloace de comunicare, care nu asigură *ab initio* înregistrarea cererii prin serviciul de registratură al instanței.

X. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

66. La nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție nu a fost identificată jurisprudență relevantă cu privire la problema de drept dedusă judecării.

67. Prin Decizia nr. 605 din 22 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2017, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

68. Nu a fost identificată jurisprudență comunitară sau a drepturilor omului cu privire la problema de drept enunțată.

XI. Raportul asupra chestiunii de drept

69. Prin rapoartele întocmite s-au conturat două opinii, după cum urmează:

70. Într-o primă opinie s-a apreciat, referitor la admisibilitatea sesizării, că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile de dezlegare a unor chestiuni de drept, întrucât, în cauză, se constată că hotărârile judecătorești identificate în capitolul

„Jurisprudența instanțelor naționale în materie” relevă existența unei practici judiciare consistente la nivelul tuturor curților de apel, ceea ce demonstrează faptul că problema de drept a cărei interpretare se solicită și-a pierdut caracterul de noutate, astfel încât scopul preîntâmpinării instituirii unei practici neunitare nu mai poate fi atins.

Pe fondul cauzei s-a concluzionat că, în interpretarea dispozițiilor art. 182 și art. 183 din Codul de procedură civilă, acțiunea introdusă prin fax sau poșta electronică, în ultima zi a termenului care se socotește pe zile, după ora la care activitatea încetează la instanță, nu este socotită a fi făcută în termen, cu motivarea că problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări a fost dezlegată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 605 din 22 septembrie 2016, care a interpretat dispozițiile art. 182 alin. (2), prin raportare la prevederile art. 183 din Codul de procedură civilă, în cazul transmiterii actelor procedurale prin fax sau prin poșta electronică, în sensul asimilării acestor metode de comunicare cu depunerea personală la instanță și nu cu trimerile efectuate prin oficiul poștal, serviciul de curierat ori alt serviciu specializat de comunicare, astfel cum s-a reținut în considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 605 din 22 septembrie 2016, care, în opinia judecătorilor-raportori, are caracter obligatoriu atât în privința considerentelor, cât și a dispozitivului.

71. Într-o a doua opinie, sub aspectul obligativității Deciziei Curții Constituționale nr. 605/2016 asupra hotărârii prealabile ce urmează a se pronunța în prezenta cauză, prin raportul întocmit s-a reținut că Decizia Curții Constituționale nr. 605/2016 nu se poate opune cu putere de lucru judecat, întrucât interpretarea și aplicarea legii constituie atributul exclusiv al instanțelor de judecată, iar unificarea jurisprudenței este atributul exclusiv al Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție, pe când Curtea Constituțională, conform art. 146 lit. d) din Constituție, are rolul de a verifica conformitatea legii cu Constituția.

Verificarea pe care Curtea Constituțională a făcut-o în Decizia nr. 605/2016 asupra conformității art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă cu unele prevederi ale Constituției nu privește propriu-zis modul de interpretare și de aplicare a legii, ci numai înțelesul său contrar Constituției, iar conformitatea textului legal cu Constituția s-a verificat de către Curtea Constituțională pornind de la interpretarea de legalitate pe care instanța a dat-o art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost menționată în încheierea de sesizare a Curții Constituționale.

Atât deciziile Curții Constituționale, cât și cele ale Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțate în soluționarea recursului în interesul legii și în hotărâri prealabile, ca acte jurisdicționale, au caracter obligatoriu, atât în ceea ce privește considerentele, cât și dispozitivul.

Întrucât interpretarea legii de către Curtea Constituțională, în soluționarea unei excepții de neconstituționalitate, este un control concret, limitat la verificarea conformității legii cu Constituția, raționamentul juridic al instanței de contencios constituțional nu poate avea în vedere toate interpretările pe care norma le-ar putea primi în procesul de aplicare a legii, astfel cum se întâmplă cu prilejul soluționării unui recurs în interesul legii sau cu prilejul pronunțării unei hotărâri prealabile.

Din acest motiv, din perspectiva interpretării legii, nu ar trebui opus caracterul obligatoriu al deciziei Curții Constituționale, într-un proces declanșat în scopul unificării practicii judiciare în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție. Această practică ar face ca unificarea jurisprudenței de către Înalta Curte de Casație și Justiție să fie limitată la interpretarea de legalitate dată în prima decizie a Curții Constituționale care interpretează textul de lege creator de divergență, cu toate că decizia Curții Constituționale nu se bucură de putere de lucru judecat cu privire la aspectele

noi deduse interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție în procesul de unificare a jurisprudenței, care nu au fost niciodată analizate și care, astfel, ar rămâne nesoluționate.

Respingerea sesizării adresate Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru unificarea jurisprudenței, datorată caracterului obligatoriu al Deciziei Curții Constituționale nr. 605/2016, înseamnă a statua că nicio altă interpretare de legalitate a art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, cu excepția celei cuprinse în considerentele deciziei Curții Constituționale amintite, nu mai este posibilă, contrar art. 29 alin. (3) al Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare, care impune o atare limitare doar în cazul admiterii excepțiilor de neconstituționalitate, iar nu a respingerii excepției de neconstituționalitate, respingere dispusă în Decizia nr. 605/2016.

În ceea ce privește fondul sesizării, în cea de-a doua opinie, s-a considerat că, în interpretarea dispozițiilor art. 182 și art. 183 din Codul de procedură civilă, acțiunea introdusă prin fax sau poșta electronică, în ultima zi a termenului care se socotește pe zile, după ora la care activitatea încetează la instanță, trebuie socotită a fi făcută în termen, întrucât faxul și e-mailul prezintă caracteristicile unor „servicii specializate de comunicare” la care face referire art. 183 alin. (1) din Codul de procedură civilă, ca modalități de comunicare acceptate de lege și realizate prin intermediul serviciilor de telefonie, respectiv de internet, care nu sunt supuse unui program de lucru, de vreme ce acestea sunt funcționale și accesibile în mod continuu până la ora 24,00 a ultimei zile a termenului.

XII. Înalta Curte de Casație și Justiție

72. Asupra admisibilității sesizării sunt incidente dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

73. Din cuprinsul prevederilor legale enunțate anterior se desprind condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ.

74. În doctrină, ele au fost identificate după cum urmează: existența unei cauze aflate în curs de judecată; instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță; cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza; soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere; chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă; chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

75. Procedând la analiza asupra admisibilității sesizării, se constată că primele trei condiții sunt îndeplinite, întrucât Curtea de Apel București este legal investită cu soluționarea unor cereri de apel, litigiile având natura juridică a unor conflicte de muncă, ceea ce conferă competență exclusivă, în primă instanță, tribunalului, conform art. 208 din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar hotărârile pronunțate de tribunal sunt supuse numai apelului conform art. 214 din Legea nr. 62/2011,

republicată, cu modificările și completările ulterioare. Instanța supremă a fost sesizată de un complet din cadrul Curții de Apel București, investit cu soluționarea cauzelor în ultimă instanță potrivit dispozițiilor art. 208 raportat la art. 214 din Legea nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 96 pct. 2 și art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

76. Condiția de admisibilitate referitoare la caracterul esențial al chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei pendinte în care se ridică este îndeplinită, deoarece, față de obiectul cauzei, de interpretarea dispozițiilor art. 182 și art. 183 din Codul de procedură civilă depinde soluționarea pe fond a cauzei, în funcție de soluția adoptată cu privire la excepția tardivității depunerii actului de procedură prin fax sau e-mail.

77. De asemenea este îndeplinită și cerința noutății chestiunii de drept supuse interpretării care, potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, reprezintă o condiție distinctă de admisibilitate. Caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări adecvate, concretizată într-o practică judiciară consacrată.

78. Examenul jurisprudențial efectuat a relevat interesul în formularea unei cereri pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în scopul prevenirii apariției și perpetuării unei practici neunitare, devenind actuală cerința interpretării și aplicării normelor de drept relevante.

79. Textul art. 519 din Codul de procedură civilă mai prevede condiția ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra problemei de drept ce face obiectul sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile sau ca această problemă să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare. În legătură cu chestiunea de drept adusă în dezbatere se reține că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a dezlegat problema care constituie obiect al sesizării.

80. Prin urmare, se constată că sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate privind declanșarea procedurii hotărârii prealabile, din perspectiva art. 519 din Codul de procedură civilă.

81. Prin Decizia nr. 605 din 22 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2017, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

82. Sub aspectul obligativității Deciziei Curții Constituționale nr. 605/2016 asupra hotărârii prealabile ce urmează a se pronunța în prezenta cauză, în ceea ce privește modul de interpretare a dispozițiilor art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, se reține că interpretarea și aplicarea legii constituie atributul exclusiv al instanțelor de judecată, iar unificarea jurisprudenței este atributul exclusiv al Înaltei Curți de Casație și Justiție, așa cum reiese din prevederile art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție potrivit cărora „Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”, iar „Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale”.

83. Verificarea pe care Curtea Constituțională a făcut-o în Decizia nr. 605/2016 asupra conformității art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă cu unele prevederi ale Constituției nu privește propriu-zis modul de interpretare și de aplicare a legii, ci numai înțelesul său contrar Constituției, întrucât art. 146 lit. d) din Constituție stabilește în competența Curții Constituționale numai atribuția de a hotărî asupra excepțiilor de neconstituționalitate, privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești. Altfel spus, Curtea Constituțională are competența exclusivă să verifice dacă excepțiile de

neconstituționalitate privitoare la legi și ordonanțe, ridicate în fața instanțelor judecătorești, sunt întemeiate sau nu.

84. În schimb, în cadrul mecanismului de unificare a jurisprudenței instanțelor judecătorești de către Înalta Curte de Casație și Justiție, prin pronunțarea unei hotărâri prealabile sau a unui recurs în interesul legii, sunt analizate toate interpretările pe care instanțele de judecată le dau unei norme de drept în procesul de aplicare a legii, aspecte care excedează excepția de neconstituționalitate.

85. Potrivit art. 517 alin. (4), art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă și art. 11 alin. (3) al Legii nr. 47/1992, republicată, cu modificările ulterioare, deciziile Curții Constituționale și cele ale Înaltei Curți de Casație și Justiție în materia unificării jurisprudenței pe calea pronunțării unei hotărâri prealabile sau a unui recurs în interesul legii sunt acte jurisdicționale cu forță obligatorie, atât în ceea ce privește considerentele, cât și dispozitivul, însă această caracteristică se circumscrie doar considerentelor decisive, care fundamentează și explică soluția adoptată în limitele atribuțiilor recunoscute prin legea fundamentală Înaltei Curți de Casație și Justiție și Curții Constituționale.

86. Respingerea sesizării adresate Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru unificarea jurisprudenței, în considerarea caracterului obligatoriu al Deciziei Curții Constituționale nr. 605/2016, ar însemna să se statueze că nicio altă interpretare de legalitate a art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, cu excepția celei menționate în considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 605/2016, nu ar mai fi posibilă, cu toate că în această decizie s-a decis respingerea excepției de neconstituționalitate. O atare interpretare ar nesocoti dispozițiile art. 29 alin. (3) al Legii nr. 47/1992, republicată, cu modificările ulterioare, potrivit cărora numai prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale nu mai pot face obiect al excepției de neconstituționalitate, ceea ce înseamnă că, în cazul respingerii unei excepții de neconstituționalitate, pot fi invocate alte excepții de neconstituționalitate ale aceluiași text legal, în care pot fi aduse în discuție noi interpretări date textului legal, contrare prevederilor constituționale.

87. Pe fond, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că problema de drept cu a cărei dezlegare de principiu a fost investită prin prezenta sesizare este următoarea: *„Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 182 și art. 183 din Codul de procedură civilă, acțiunea introdusă prin e-mail/fax, în ultima zi a termenului care se socotește pe zile, după ora la care activitatea încetează la instanță, este socotită a fi făcută în termen”*.

88. În exercitarea rolului de interpretare și aplicare unitară a legii, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, analizând sesizarea, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, punctul de vedere al părții, opiniile specialiștilor, precum și problema de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

89. Regula de calcul al termenelor este stabilită de art. 182 alin. (1) din Codul de procedură civilă care prevede că ele se împlinesc la ora 24,00 a ultimei zile în care se poate îndeplini actul de procedură, în cazul termenelor socotite pe zile, săptămâni, luni sau ani.

90. Excepția de la această regulă este prevăzută la alin. (2) al art. 182 din Codul de procedură civilă și se referă la actele ce trebuie depuse la instanță sau într-un alt loc, când termenul se împlinește la ora la care activitatea încetează în acel loc în mod legal, dispozițiile art. 183 fiind aplicabile.

91. Astfel, deși termenele se socotesc pe zile întregi, actul trebuie depus la instanță până la ora închiderii registraturii instanței.

92. Pentru persoanele care nu pot ajunge la sediul instanței în vederea depunerii actelor de procedură, art. 183 alin. (1) din Codul de procedură civilă a instituit o facilitate și a prevăzut că acestea pot fi depuse și în alte locuri, respectiv la oficiul poștal, la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare.

93. În mod evident, deși termenele se socotesc pe zile întregi, termenul se va împlini, conform art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la ora închiderii oficiului poștal, a serviciului de curierat rapid ori a serviciului specializat de comunicare.

94. În acest sens se interpretează sintagma „dispozițiile art. 183 fiind aplicabile” cuprinsă la alin. (2) al art. 182 din Codul de procedură civilă.

95. Potrivit art. 183 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „Actul de procedură depus înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare este socotit a fi făcut în termen”.

96. Totodată, alin. (2) al aceluiași articol prevede că „Actul depus de partea interesată înăuntrul termenului prevăzut de lege la unitatea militară ori la administrația locului de deținere unde se află această parte este, de asemenea, considerat ca făcut în termen”.

97. În aceste cazuri, recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută, după caz, de serviciul de curierat rapid, de serviciul specializat de comunicare, de unitatea militară sau de administrația locului de deținere, pe actul depus, servesc ca dovadă a datei depunerii actului de către persoana interesată [art. 183 alin. (3) din Codul de procedură civilă].

98. Pe lângă depunerea actelor procedurale personal sau prin reprezentant, prin poștă, curier rapid ori printr-un serviciu specializat de comunicare, Codul de procedură civilă prevede posibilitatea transmiterii actelor prin metode rapide, instantanee, respectiv faxul și poșta electronică [art. 148 alin. (2), art. 149 alin. (4), art. 199 alin. (1), art. 154 alin. (6), art. 241 alin. (3), art. 471 alin. (3) din Codul de procedură civilă].

99. Cu toate acestea, dispozițiile art. 183 din Codul de procedură civilă, norme speciale, care nu pot fi aplicate prin analogie, nu fac referire și la aceste două metode de transmitere a actelor procedurale.

100. Prin urmare, problema care s-a ridicat a fost aceea dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 182 și art. 183 din Codul de procedură civilă, actul procedural introdus prin fax ori poștă electronică, în ultima zi a termenului care se socotește pe zile, după ora la care încetează activitatea instanței, este socotit a fi făcut în termen.

101. Cererile trimise prin poșta electronică sau prin fax nu pot cădea sub incidența dispozițiilor prevăzute de art. 183 alin. (1) din Codul de procedură civilă, având în vedere și prevederile art. 183 alin. (3) din același act normativ, care prevăd, în mod expres, că recipisa oficiului poștal, precum și

înregistrarea ori atestarea făcută de serviciul de curierat rapid sau de serviciul specializat de comunicare servește ca dovadă a datei depunerii actului de către partea interesată, or, în cazul actelor de procedură transmise pe fax sau poștă electronică, nu există o prevedere similară.

102. În acest sens sunt avute în vedere și dispozițiile art. 199 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora cererea de chemare în judecată, depusă personal sau prin reprezentant, sosită prin poștă, curier, fax sau scanată și transmisă prin poștă electronică ori prin înscris în formă electronică, se înregistrează și primește dată certă prin aplicarea ștampilei de intrare, operațiuni care pot fi efectuate doar până la ora la care activitatea instanței încetează în mod legal.

103. Cu toate acestea, legea permite ca, în cazul în care un act de procedură nu a fost depus la instanță de parte personal sau prin reprezentant sau nu a fost transmis instanței prin poștă, curier, fax sau scanat și transmis prin poșta electronică ori prin înscris în formă electronică, până la ora la care activitatea instanței încetează în mod legal, astfel că nu a fost înregistrat și nu a primit dată certă prin aplicarea ștampilei de intrare, în conformitate cu prevederile art. 199 din Codul de procedură civilă, să fie socotit depus înăuntrul termenului prevăzut de lege, dacă a fost depus prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare, cu condiția de a fi depus până la ora 24,00 a ultimei zile a termenului prevăzut de lege.

104. Cu alte cuvinte, fiind o derogare de la regula înscrisă în art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, numai actul de procedură depus prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare, cu condiția de a fi depus până la ora 24,00 a ultimei zile a termenului prevăzut de lege este prezumat de lege ca socotit a fi făcut în termen, nu și cazul comunicării prin fax sau e-mail, care, nefiind în mod expres menționat în cuprinsul art. 183, nu poate fi extins pe cale de interpretare.

105. Toate actele depuse prin fax sau e-mail după ora încheierii programului de lucru al instanței sunt înregistrate a doua zi, fiind considerate depuse la data înregistrării, în conformitate cu prevederile art. 199 din Codul de procedură civilă.

106. Așadar, în situațiile supuse analizei, ceea ce produce consecințe juridice cu privire la depunerea în termen a unui act de procedură este data înregistrării înscrisului la instanță, care trebuie efectuată în interiorul termenului procedural, iar nu data trimiterii actului prin poșta electronică sau prin fax, chiar și după închiderea activității instanței.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 35.438/3/2016 și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 182 și art. 183 din Codul de procedură civilă, actul de procedură transmis prin fax sau poștă electronică, în ultima zi a termenului care se socotește pe zile, după ora la care activitatea încetează la instanță, nu este socotit a fi depus în termen.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 15 mai 2017.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

